

CBE 220

buitenreguliere tentamenkans

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie economie en bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het niet toekennen van een buitenreguliere tentamenkans voor het vak Organization Theory and Design van de pre-master Organizational and Management Control (EBS003A05).

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examencommissie economie en bedrijfskunde van 18 juli 2018 waarbij het verzoek van appellante om een buitenreguliere tentamenkans voor het vak Organization Theory and Design (EBS003A05) wordt afgewezen. Appellante voldoet niet aan de voorwaarden als genoemd in artikel 13 R&R. Zij voldoet niet aan de voorwaarde van ten minste 140 kalenderdagen studievertraging en verweerder ziet geen aanleiding om dispensatie te verlenen voor dit criterium gelet op de aangevoerde argumenten.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op dinsdag 28 augustus 2018 waar appellante is verschenen, bijgestaan door W, en waar verweerder is verschenen in de persoon Z, secretaris.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante diende een verzoek in bij verweerder om een extra tentamenkans voor het vak Organization Theory and Design. Dit verzoek wordt afgewezen bij emailbericht van 18 juli 2018. Via CLRS dient appellante op 23 juli 2018 beroep in tegen dit besluit bij het College van Beroep voor de Examens (CBE). Er vindt een schikkingsgesprek plaats op 7 augustus 2018. Een schikking wordt echter niet bereikt, waarna het beroep wordt behandeld op de zitting van 28 augustus 2018.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting toegelicht, kan zakelijk als volgt worden weergegeven. Appellante verzoekt tot individuele afwijking van de OER. In de OER wordt aangegeven dat een afwijking van de OER uitsluitend wordt gehonoreerd indien er sprake is van studievertraging ten gevolge van aantoonbare persoonlijke omstandigheden. Voor de afronding van haar pre-master dient appellante alleen het vak Organization Theory and Design af te ronden. Aangezien zij hierdoor in september niet kan starten met haar master, is er volgens appellante sprake van studievertraging. Appellante erkent dat zij niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 13 lid 6 van de R&R en vraagt, vanwege haar persoonlijke omstandigheden, om een afwijking van deze voorwaarde. De persoonlijke omstandigheden worden door appellante met bewijsstukken ondersteund. Tevens heeft zij haar omstandigheden aangegeven bij de studieadviseur. Appellante is van mening dat zij vanwege deze omstandigheden recht heeft op een buitenreguliere tentamen voor het laatste onderdeel. De website met informatie over een aanvraag bij de examencommissie voor een buitenreguliere tentamenkans is volgens appellante niet helder. Zij heeft gelezen dat bij een verzoek om een extra tentamenkans persoonlijke omstandigheden niet worden meegenomen in de afweging, maar dit wordt niet genoemd bij een verzoek om een buitenreguliere tentamenkans en daarvan is in casu sprake. Daarbij is appellante van oordeel dat de beoordeling van studievertraging streng is. Er wordt gekeken naar wanneer het nog openstaande onderdeel of de opleiding wordt afgerond, maar niet naar de vervolgopleiding van de student. Voor appellante betekent het niet toekennen van een buitenreguliere tentamenkans dat zij niet per 1 september, maar pas per 1 februari kan starten met haar master. De pre-master is een voorwaarde, en heeft als doel, om

aan de master te kunnen beginnen. De studievertraging is voor appellante daarmee wel degelijk meer dan 140 kalenderdagen. Appellante is erg gemotiveerd en wil graag haar pre-master afronden om zo spoedig mogelijk te kunnen starten met haar master. Appellante verzoekt om vernietiging van het bestreden besluit, gegroundverklaring van haar beroep en de verweerder op te dragen om aan haar alsnog een buitenreguliere tentamenkans toe te kennen vóór 31 augustus 2018.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven op het volgende standpunt gesteld.

Het algemene beleid van verweerder is om alleen een buitenreguliere tentamenkans toe te kennen als aan de voorwaarden die gesteld worden in artikel 13 R&R wordt voldaan. Het moet gaan om het laatste vak, er moet een studievertraging van meer dan 140 kalenderdagen dreigen en de laatste twee reguliere tentamenmogelijkheden moeten zijn benut met tenminste de cijfers 4 en 5 als resultaat.

Appellante voldoet niet aan de voorwaarde dat er meer dan 140 kalenderdagen studievertraging dreigt. Het onderdeel dat appellante nog moet behalen wordt in blok 1A aangeboden. Er is berekend dat er voor haar sprake is van 109 kalenderdagen studievertraging en dit is volgens verweerder niet onredelijk. De regeling is bedoeld om ernstige studievertraging te voorkomen, minder dan 140 kalenderdagen studievertraging wordt door verweerder niet beoordeeld als ernstige studievertraging. De regeling wordt door verweerder op dit punt strikt gehanteerd omdat het een oplossing moet bieden voor ongelukkige situaties van studenten, maar niet moet bijdragen aan strategische overwegingen.

Op de website die appellante noemt wordt aangegeven dat persoonlijke omstandigheden geen grond zijn voor het toekennen van een extra tentamenkans, zoals een buitenregulier tentamen. Persoonlijke omstandigheden kunnen bij een verzoek tot een buitenreguliere tentamenkans alleen een rol spelen bij de voorwaarde dat moet zijn voldaan aan deelname aan de laatste twee reguliere tentamenmogelijkheden met tenminste de cijfers 4 en 5 als resultaat. Als een student vanwege persoonlijke omstandigheden niet heeft kunnen deelnemen aan een tentamenkans, dan wordt dit wel meegenomen in de overweging. Het moet dan gaan om bijvoorbeeld een ziekenhuisopname zodat aanwezigheid niet mogelijk was. Het niet toekennen leidt in een dergelijk geval tot onbillijkheid van overwegende aard. Alsnog moet dan wel aan de voorwaarde van meer dan 140 kalenderdagen studievertraging worden voldaan.

De regels maken volgens verweerder geen onderscheid tussen reguliere studenten en pre-master studenten. De regeling is juist aangepast om ook aan pre-master studenten tegemoet te komen. Voorheen ging het om een studievertraging van meer dan een semester. Toen kwamen pre-master studenten nooit in aanmerking voor een buitenreguliere tentamen. Met de eis van meer dan 140 kalenderdagen studievertraging komen ook pre-master studenten in aanmerking. Aan deze eis komt meer gewicht toe omdat het niet toekennen van een buitenreguliere tentamenkans bij een vertraging van minder dan 140 kalenderdagen volgens verweerder niet leidt tot onbillijkheid van overwegende aard.

Aldus kan appellante niet voor een buitenreguliere tentamenkans in aanmerking komen. Verweerder verzoekt tot slot tot ongegroundverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College begrijpt het belang van appellante om haar pre-master Organizational and Management Control zo spoedig mogelijk af te willen ronden om vervolgens aan haar masteropleiding te beginnen. Het afronden van de pre-master is hiervoor een voorwaarde. Het beleid van verweerder over het toekennen van een extra tentamenkans is duidelijk en kenbaar en is neergelegd in artikel 13 R&R: het moet gaan om een laatste vak van een opleiding, de te verwachten studievertraging bedraagt meer dan 140 kalenderdagen en de student heeft deelgenomen aan de laatste twee reguliere tentamens en daarop tenminste een 4 en een 5 behaald. Tussen partijen is niet in het geding dat het gaat om het laatst te behalen onderdeel en dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden nu er geen sprake is van meer dan 140 kalenderdagen studievertraging omdat het te behalen onderdeel in blok 1A kan worden afgerond.

Afwijking van het bepaalde in artikel 13 R&R is slechts aan de orde bij persoonlijke omstandigheden en er door het niet toekennen van een buitenreguliere tentamenkans een situatie van 'onbillijkheid van overwegende aard' ontstaat waardoor dispensatie moet worden verleend voor het niet voldoen aan de voorwaarden. Verweerder heeft uiteengezet dat dit eventueel alleen het geval kan zijn wanneer niet wordt voldaan aan de voorwaarde van deelname aan de laatste twee reguliere tentamens en daarop tenminste een 4 en een 5 is behaald. Dit is voor appellante niet het geval. Volgens verweerder is er bij een studievertraging van minder dan 140 kalenderdagen geen sprake van 'onbillijkheid van overwegende aard' en wordt een aanvraag hierop afgewezen. Dat voor de berekening van de studievertraging alleen wordt gekeken naar wanneer het nog openstaande onderdeel of de opleiding kan worden afgerond en niet naar de vervolgopleiding, is volgens het College streng te noemen, maar niet in strijd met enig rechtsbeginsel. Aldus voldoet appellante niet aan de door verweerder gestelde voorwaarden en kon verweerder haar verzoek op deze grond terecht afwijzen. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 26 september 2018 mr. dr. H.D. Tolsma, voorzitter, dr. S.F. de Boer en mw. I.W. Weelink leden, in tegenwoordigheid van mr. I. Feenstra, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.